

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๖ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
และกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่ง

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๕๘๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึง
ปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๕๙๐ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม
๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๖
สิงหาคม ๒๕๕๐ (ตามที่กระทรวงยุติธรรม มีคำสั่งที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง)

๒. หนังสือกระทรวงยุติธรรม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔
กันยายน ๒๕๕๐ เรื่องขอให้ดำเนินการทางวินัย

๓. หนังสือของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำนักงานกิจการยุติธรรม ที่ ยธ
๐๙๐๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

๔. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กองการเจ้าหน้าที่ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๑๒
ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่องรายงานการสอบข้อเท็จจริง ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

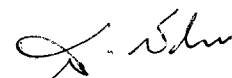
๕. หนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง
อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่องขอความเป็นธรรม ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษตั้งกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่งก่อนออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

หน้า ๑ ใน ๘ หน้า

คำวินิจฉัยที่ สค ๗/๖ /๒๕๕๑

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๓๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ซึ่งเดิมผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ต่อมากกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่องแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยให้ถอนชื่อผู้อุทธรณ์จากการเป็นผู้ถูกกล่าวหา กรณีจึงถือว่าขณะนี้ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเรื่องลับหากเปิดเผยในขณะนี้อาจทำให้การสอบสวนไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๑ - ๔ ส่วนข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๕ นั้น อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจพิจารณาอนุญาตได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ (๒)

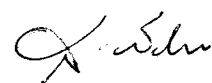
กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๑๔/๑๗๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วไม่สามารถให้เอกสารลำดับที่ ๑ - ๓ เนื่องจากเป็นเอกสารที่กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ดำเนินการและเป็นเจ้าของต้นเรื่องทั้งหมด จึงอยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม ผู้อุทธรณ์ต้องประสานขอเอกสารดังกล่าวจากกระทรวงยุติธรรมโดยตรง ส่วนเอกสารลำดับที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ (๓) ประกอบกับคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๖/๒๕๕๕ แล้วไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษทางวินัยเท่านั้น เป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐไม่กระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ หากเปิดเผยอาจจะเกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัยในการเสนอความเห็น ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เอกสารลำดับที่ ๔ เป็นเอกสารรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์โดยตรงจึงเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เอกสารลำดับที่ ๕ เป็นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำขึ้นเองเอกสารดังกล่าวย่อมอยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไม่จำเป็นต้องขอตรวจดูและขอรับสำเนาเอกสารดังกล่าว

คำวินิจฉัยที่ สค ๗๖ / ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า เรื่องที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นกรณีการร้องขอข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และข้อเท็จจริงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน จึงให้รวมเรื่องอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องพิจารณาวินิจฉัยเป็นเรื่องเดียวกัน โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กลุ่มงานตรวจสอบภายในระดับกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ เสนอปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อข้มูลความผิดเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีได้ตรวจเอกสารการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษพบว่า มีการสำแดงเอกสารการเบิกจ่ายเป็นเท็จหลายรายการและหลายคณะ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีเจ้าหน้าที่ที่มีมูลกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติตนโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๖๒ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือ ลับ ต่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคลไว้แล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลในส่วนขอเจ้าหน้าที่ที่เหลืออีกจำนวน ๕๓ รายด้วย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่องขอความเป็นธรรม ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนลงนามในคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ ราย ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวง

คำวินิจฉัยที่ สค ๗๖ /๒๕๕๑

ยุติธรรมซึ่งมูลความผิดให้ทราบ และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวทำการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ ราย ตามบัญชีรายชื่อท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยแล้ว รวมทั้งมีคำสั่งที่ ๔๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้พิภกราชการผู้อุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๙๐๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่ามีความคลาดเคลื่อนในรายชื่อของผู้อุทธรณ์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๑๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงมีคำสั่งที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยให้ตัดชื่อผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นผู้ถูกกล่าวหา และมีคำสั่งที่ ๔๕๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้เพิกถอนคำสั่งพิภกราชการผู้อุทธรณ์และให้ผู้อุทธรณ์กลับมาปฏิบัติราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม หลังจากนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือถึงกรมสอบสวนคดีพิเศษว่า เมื่อพิจารณาจากรายงานเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้ว แม้จะไม่ใช่เหตุให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเสียไป แต่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในข้อเท็จจริงดังกล่าว และอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหา รู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงเห็นควรมีการทบทวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อให้เกิดข้อเท็จจริงที่ถูกต้องชัดเจน พร้อมทั้งเห็นควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยเร็ว กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ ราย รวมทั้งยกเลิกคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่องแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่มีมูลความจริง และต้องถูกพิภกราชการระหว่างนั้น เมื่อข่าวสารได้แพร่หลายออกไปเนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีการแถลงข่าวเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวด้วย เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แม้ต่อมาจะได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและคำสั่งให้พิภกราชการกับผู้อุทธรณ์แล้วก็ตาม นอกจากนี้การถูกคำสั่งให้พิภกราชการเป็นเหตุให้ในช่วง

คำวินิจฉัยที่ สค ๘๖ / ๒๕๕๑

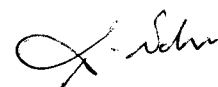
ระยะเวลาที่ถูกพักราชการผู้อุทธรณ์ไม่สามารถรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่งได้แม้ว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ ต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทุกรายการ ส่วนกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ และรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมชี้แจงว่า แม้จะมีคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ รายแล้ว แต่ขณะนี้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบว่ามิผู้ใดมีมูลความผิดประการใดที่จะต้องดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้อย่างใดต่อไปหรือไม่ การดำเนินการเรื่องนี้จึงยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๕ ได้

ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำและกำหนดชั้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจา และมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า เอกสารลำดับที่ ๕ ตามหนังสืออุทธรณ์ นอกจากหนังสือที่ระบุไว้ในหนังสืออุทธรณ์แล้ว ยังรวมถึงหนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึกสั่งการของปลัดกระทรวงยุติธรรมเมื่อได้รับแจ้งเรื่อง ว่าให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๙ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ ราย แม้กรมสอบสวนคดีพิเศษจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐

คำวินิจฉัยที่ สค ๗ / ๒๕๕๑

ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ จำนวน ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ ราย แล้ว แต่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม การดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ ในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย อย่างไรก็ตามการที่กรมสอบสวนคดีพิเศษอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำขึ้นและกำหนดชั้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า ถ้าหน่วยงานของรัฐรับคำขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุนำห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ดังนั้น กรณีนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงต้องส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณามีคำสั่ง จึงจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามนัยบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุผลที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

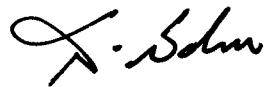
สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๕ คือ หนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่องขอความเป็นธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมแจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจพิจารณาอนุญาตได้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ส่งหนังสือของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาด้วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์จัดทำขึ้นเอง จึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนหนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึก

คำวินิจฉัยที่ สค ๗๖ /๒๕๕๑

สั่งการของปลัดกระทรวงยุติธรรมสั่งการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้อุทธรณ์แจ้งและมีหนังสือเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ปรากฏว่าเป็นข้อมูล que ผู้อุทธรณ์ยังมีได้ยื่นขอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานทั้งสองยังมีได้ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๕ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเพิ่มเติมในชั้นอุทธรณ์ คือ หนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒ /๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึกสั่งการของปลัดกระทรวงยุติธรรมสั่งการในเรื่องดังกล่าว ให้ยกอุทธรณ์

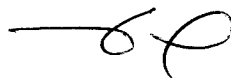
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

คำวินิจฉัยที่ สค ๗๖ /๒๕๕๑

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายอีกรหาญ โทมรศักดิ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์